

Publicerad 2009-09-06 18:50 av devilsangel

Din rädsla för det förflutna

vandrar i blindo
med bakbundna händer
hör mina egna ord
i ett eko av dränkta löften

får inte grepp om förtvivlan
känslorna strömmar
genom varje ven
äter upp mig som en dödlig tumör

och ständigt finns du där...
i det mest intensiva jaget
där hjärta möter hjärta
i pulserande andetag

du har inte felat nu
inte vilselett mig i någonting
men din rädsla för det förflutna
gör mig vansinnigt frustrerad

vill ge dig så mycket
från en stjärnklar himmel
vill omfamna din ljuvlighet
från idag och fram till sista dagen
i ett liv med dig

vill lova dig guld
vid regnbågens slut
att klä dina sorgers mantlar
så att de skimrar vackert
i en ändlös saga

men jag står tomhänt
när du inte vågar möta oss
håller maktlös vår kärleks låga
i min brända hand
min blick tvingas se
hur den långsamt slocknar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren devilsangel med Poeter.se id #14249 innehar upphovsrätten